

РЕШЕНИЕ

№ 3705

гр. София, 09.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 52 състав,
в публично заседание на 10.06.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Силвия Димитрова

при участието на секретаря Елена Георгиева, като разгледа дело номер **11078** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК, вр. чл.76, ал.5 от Закона за здравното осигуряване /ЗЗО/.

Предмет на съдебен контрол в настоящото производство е Писмена покана с изх. № 29-02-83/13.09.2019 г. на Директора на СЗОК за възстановяване на суми, получени без правно основание, оспорена от УМБАЛ [фирма], [населено място], чрез Управителя д-р Й. П.. В жалбата са изложени съображения за незаконосъобразност на оспорения акт, като издаден в нарушение на процесуалните правила и материалния закон. Сочи се, че контролните органи на СЗОК са извършили проверка по Договор № 22-3981/2017 г. за оказване на БП по КП и Договор № 22-6869/2017 г., в разрез с предписанието на Директора на СЗОК и издадената Заповед № РД-18-1157/22.07.2019 г. Сочи се, че е налице нарушение на реда за извършване на проверката, установен в Инstrukция № РД-16-31/23.06.2016 г., защото контролните органи не са се придържали към поставената задача – проверка на подписаните договори от 2018 г. Твърди се, че е налице произнасяне по просрочена жалба, тъй като според ЗЗО този срок бил 7 дни от установяване на основание за подаването ѝ – на 16.04.2018 г. е подадена жалба по случая с вх. № МО-05-164/16.04.2018 г. до Изпълнителна агенция „Медицински одит“, а на 16.11.2018 г. до СГС. Излагат се съображения за нарушение на чл. 59, ал. 1 АПК, както и че не е ясно формулирана правната квалификация и коя от всичките норми от НРД е била нарушена. Претендират се разноски.

Ответникът по жалбата, Директора на СЗОК, чрез процесуалния си представител юрисконсулт Р. К. оспорва жалбата с искане за отхвърлянето ѝ и за присъждане на

юрисконсултско възнаграждение.

По делото са събрани писмени доказателства. Приложено е заверено копие от образуваната административна преписка.

Административен съд София-град, в настоящия съдебен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени приетите по делото писмени доказателства, приема за установено следното:

Не е спорно между страните, че Л. Е. Я. е била настанена като пациент по КП № 73 в УМБАЛ „С.“ от 15.01.2018 г. до 18.01.2018 г., когато е отписана, след което е изписана от гастроентерология и в 13:07 постъпва в Клиника по хирургия към УМБАЛ [фирма], с направление за хоспитализация с приемна диагноза по КП № 74 „Диагностика и лечение на заболявания на хепатобилиарната система, панкреаса и перитонеума“. В направлението за хоспитализация е отразено, че пациентката постъпва по спешност в лечебното заведение на 18.01.2018 г. по КП 186 „Оперативни процедури върху екстрахепаталните жлъчни пътища“.

Административното производство е започнало по проверка, разпоредена със Заповед № РД-18-1157/22.07.2019 г. на Директора на СЗОК, относно изложени в жалба с вх. № 94-Х-1052/25.06.2019 г. обстоятелства за нарушение на ЗЗО и НРД от страна на УМБАЛ [фирма]. Със заповедта е наредено да се извърши проверка по изпълнение на договор № 22-3981/2018 г., за оказване на болнична помощ по клинични пътеки и допълнително споразумение № 16 към посочения договор, както и договор № 22-6989/2018 г. за оказване на болнична помощ по АПр. и допълнително споразумение № 17 към него. Заповедта е връчена на представител на жалбоподателя, видно от положен подпис, име и дата под нея на л. 17 от делото.

От извършената проверка са съставени два протокола, както следва:

Протокол № РД-18-1157-1/07.08.2019 г., издаден от контролори в отдел КМДПА при СЗОК, в които се констатираат обстоятелства в две точки за това, че ЗОЛ Л. Е. Я. има две пролежавания в УМБАЛ [фирма].

По т. 1 по случай, отразен в историята на заболяването с № 1599/2018 г., е констатирано, че пациентката постъпва по планов прием на 15.01.2018 г. в 13:00 ч. и е изписана на 18.01.2018 г. по КП № 73 „Високоспециализирани интервенционални процедури при заболявания на хепатобилиарната система (ХБС), панкреаса и перитонеума“, като дейност заплатена от СЗОК. На името на пациентката е бил издаден амбулаторен лист № 157/15.01.2018 г. с основна диагноза „Запушване на диктус холедохус“ с код по МКБ 10 К 83.1., и направление за хоспитализация със съвпадаща диагноза с описани в него процедури – една високоспециализирана интервенционална процедура по 51.10 – ендоскопска ретроградна холангиопанкреатография (ERCP), и три диагностични – 90.59 – микроскопско изследване на кръвта, 89.52 електрокардиограма, 88.29 – други неоперативни измервания на пикочо-половата система и терапевтична процедура, 99.29 – инжекция или инфузия на друго лечебно или профилактично вещество. Описано е, че на лицето са били извършени две абдоминални ехографии с № № 182/15.01.2018 г. и 191/18.01.2018 г., както и че е извършено допълнително плащане за лекар с фактура № [ЕГН]/15.01.2018 г. в размер на 420.00 лв. за избор на лекар. На лицето са били извършени контролни прегледи ма 16.01.2018 г. и на 18.01.2018 г. и са представени два протокола за извършени ERCP. Описано е, че на пациентката е извършена ретроградна холангиопанкреатография с № 6/16.01.2018 г., за която се констатирало от д-р П. П. в заключение, че е налице стенозис папилае фатери, папилотомия. Според

ИЗ по идентичен начин било записано и във втория протокол за извършена ERCP от 16.01.2018 г., подписан от д-р М. и д-р С.. В обяснение от д-р П. П. било записано, че ендоскопската ретроградна холангиопанкреатография е ендоскопски метод, който се извършва под рентгенов контрол, с изписване на образ. Налична към ИЗ била и бланка „Информирано съгласие за диагностично-терапевтични процедури – ендоскопско изследване на горния и долния храносмилателен тракт“, която съдържа описание на метода на извършване на изследването и прилаганата анестезия, провежданите лечебни манипулации според находката, както и възможните усложнения. В протокола е записано още, че са били отразени ежедневните декурзуси в частта наблюдение на болния по време на болничния престой от 15.01.2018 г. до 18.01.2018 г. и че в медицинската документация в частта „Наблюдение на болния“ на 17.01.2018 г. в декурзуса е било отразено: „През целия ден болка, медикирана със спазмолетици, Т., А.. Рязко покачване на А. и Л.. Отлагане КТ за днес“. В протокола е възприето и становище от д-р П. П. – завеждащ отделение по гастроентерология, в което е описано, че пациентката Я., на 77 г., е постъпила на 15.01.2018 г. и изписана на 18.01.2018 г., и била прегледана лично от него, с оплаквания, че не се е повлияла от досегашната терапия и че има изразена болка и тежест е епигастриума след нахранване. Били извършени гастроскопия и ехография на коремните органи в други лечебни заведения. След преглед бил установен дилатиран холедох, който не бил описан в амбулаторния лист, което било вероятно заболяване на жлъчните пътища. При постъпване лекуващия лекар Д. обяснила за инфекции за РХПГ и за възможни усложнения. Пациентката е подписала информирано съгласие за извършване на ендоскопско изследване, което е част от ЛИЗ. Установено е и разширение на жлъчните пътища – холедох 13 мм., както и завишен билирубин. Включено е лечение съобразно добрите медицински практики и хирург. Поради влошаване на състоянието на пациентката лечението продължило в хирургично отделение. В становище от д-р А. М. се описва, че пациентката постъпила на 15.01.2018 г. От ехографско изследване се открило наличие на 13 мм. холедохус, като състоянието ѝ е преценено като вероятна обструкция на жлъчни пътища и се взело решение за извършване на ЕРПХГ. След изследване на 16.01.2018 г. е открита стеноза на papilla V. и е направена папилотомия. След манипулацията наблюдението се извършвало съобразно стандартния протокол за поведение след ЕРПХГ. Наложила се терапия с болкоуспокояващи, регистрирало се покачване на показателите – левкоцитоза, хиперамилаземия, силно повишение на витамин С – реактивния протеин. На 18.01.2018 г. в деня на дехоспитализацията е записано, че след консултация с хирург ще се реши – пациентката се насочва към хирург и че пациентката се изписва и се насочва към ХО за наблюдение и лечение.

В протокола е направено заключение, че не са спазени изискванията за дехоспитализация съгласно алгоритъма на КП № 73, където е записано следното:

„4. Дехоспитализация и определяне на следболничен режим.

Диагностични, лечебни и рехабилитационни дейности и услуги при дехоспитализацията:

Контрол на здравното състояние на пациента и медицинско заключение за липса на медицински риск от приключване на болничното лечение въз основа на обективни данни за стабилизиране на състоянието (клинични/параклинични) и изпълнение на едно или повече от следните условия:

- осигуряване на коректна диагноза, според алгоритъма;

- добро клинично състояние на пациента;
- лечение на усложненията и отклоненията на жизненоважни функции;
- стабилизиране и корекция на отклоненията на жизнени параметри спрямо стойностите при хоспитализацията, които е възможно да бъдат повлияни до края на необходимия болничен престой“.

Посочено е, че не са спазени изискванията на чл. 55, ал. 2, т. 2 и т. 3 от ЗЗО, чл. 30, т. 1, чл. 288, т. 8, във вр. с чл. 344, ал. 1, т. 3, чл. 346, ал. 1 от НРД за МД 2017 г., както и че поради неспазване на изискванията на чл. 55, ал.2, т. 2 от ЗЗО, чл. 30, т.1 и т. 2, чл. 288, т. 8, във връзка с чл. 344, ал. 1, т. 3, чл. 346, ал. 1 и на основание чл. 348 от НРД за МД 2017 г., стойността на КП № 73 – 1500.00 лева на ИЗ № 1599 на ЗОЛ Л. Е. Я., следва да бъде удържана като неоснователно получена сума, за което на основание чл. 378 и чл. 396 от НРД за МД 2018 г. ще бъде съставена ПНПС.

За изложените в т.2 в протокола обстоятелства следва да бъде посочено следното:

Описано е нарушение на чл.30, т. 5 от НРД за МД 2017 г.

В т.2 от протокола е установено нарушение във връзка с втория болничен прием, заведен в историята на заболяването с № 2042/2018 г. Записано е, че изпълнителят на медицинска помощ се задължава да не изисква плащане или доплащане от осигуреното лице за видове медицинска дейност, която е заплатена от НЗОК, извън предвидената сума, с изключение на медицинските изделия за определени КП/АПр, в които изрично е посочено. Установено е нарушение на чл. 30, т. 5 от НРД за МД 2017 г., както и чл. 55, ал. 2, т. 2, т. 3 от ЗЗО, чл. 30, ал. 1 и т. 2 и т. 5, чл. 288, т. 8, във връзка с чл. 344, ал. 1, т. 3, чл. 346, ал. 1 и чл. 348 от НРД за МД 2017 г.

Видно от изложеното в протокола ЗОЛ Л. Е. Я. е изписана по гастроентерология и в 13:07 постъпва в Клиника по хирургия към УМБАЛ [фирма], с направление за хоспитализация с приемна диагноза по КП № 74 „Диагностика и лечение на заболявания на хепатобилиарната система, панкреаса и перитонеума“. В направлението за хоспитализация е отразено, че пациентката постъпва по спешност в лечебното заведение на 18.01.2018 г. и е починала на 13.03.2018 г. по КП 186 „Оперативни процедури върху екстрахепаталните жлъчни пътища“. Тази дейност е отразена и отчетена от ЗОК и респективно заплатена. В направлението е било отчетено извършването на една основна процедура по 51.41 – експлорация на общия жлъчен проток за отстраняване на калкулус и минимум по една диагностична процедура от три различни, съответно 90.59 – микроскопско изследване на кръв, 89.59 – електрокардиограма, 87.44 – рутинно гръдно рентгеново изследване. На 18.01.2018 г. били извършени инструментални изследвания и е извършена консултация с кардиолог. Отражено е в протокол № 106/19.01.2018 г., че е извършена оперативна намеса. Проведени са след това образни изследвания и пациентът е бил под наблюдение. Предвид отчетено подобрение на 28.01.2018 г. пациентката е преведена в Клиника по хирургия за последващо наблюдение и лечение, след което отново е преведена в ОАИЛ поради влошаване на състоянието. Извършени са оперативни намеси, описани в протокол № 82/05.02.2018 г. и оперативен протокол № 32/13.02.2018 г. На 13.03.2018 г. е съобщено, че пациентката е починала.

В протокола е дадено и предписание да се спазват разпоредбите на НРД за МД 2018 г. и ЗЗО. Протоколът е подписан от контролорите на СЗОК с посочена в него дата и място. Връчен е и на Р. Ч. – зам. управител на МБАЛ [фирма] на 07.08.2019 г.

В Протокол № РД-18-1157-2/07.08.2019 г., издаден от контролори в отдел КМДПА при СЗОК се описват по идентичен начин обстоятелствата, заложи в т. 1 на

Протокол № РД-18-1157-1/07.08.2019 г. В заключението му е посочено, че на основание чл. 76а, ал. 1 от ЗОО следва да се възстанови неоснователно получената сума в общ размер на 1500.00 лева. Екземпляр е получен от д-р Р. Ч. срещу положен подпис, печат на дружеството и дата. За връчването на двата протокола е изготвена и разписка, намираща се на л. 38 от делото.

Срещу изложените обстоятелства в Протокол № РД-18-1157-1/07.08.2019 г. е подадено възражение с вх. № 22-3981-62/09.08.2019 г. Видно от изложените съображения за незаконосъобразност, необоснованост и неправилност същите обхващат единствено констатациите за извършено нарушение на чл. 30, т. 5 от НРД за МД за 2017 г., т.е единствено се оспорва Протокол № РД-18-1157-1/07.08.2019 г. в неговата т.2, като по отношение на т.1 не са наведени аргументи за противното от изложеното.

Възражението е внесено за разглеждане на заседание на Арбитражната комисия по медицински дейности на 20.08.2019 г., като в т. IV е прието за неоснователно, с четири гласа „против“ и два гласа „за“. Приетото за неоснователно възражение е обективизирано в Решение № 3/20.08.2019 г. Решението е подписано от всички шестима членове на Комисията.

За констатираните от проверката обстоятелства е изготвена Докладна записка с вх. № 93-02-826/11.09.2019 г. с предложение за налагане на санкция по определения в НРД 2018 г. за МД минимален размер.

На основание чл. 76, ал. 3 ЗЗО и чл. 76а, ал. 1 от ЗЗО е издадена е процесната Писмена покана с изх. № 29-02-83/13.09.2019 г. от Директора на СЗОК, с която се претендира възстановяване на сумата от 1500.00 лева, изплатена по КП № 73, поради неспазени изискванията на чл. 55, ал. 2, т. 2 и т. 3 от ЗЗО, чл. 30, т. 1, чл. 288, т. 8, във вр. с чл. 344, ал. 1, т. 3, чл. 346, ал. 1. и чл. 348 от НРД за МД 2017 г. В мотивната част на акта са изложени идентичен начин същите съображения като тези, заложили в т. 1 от Протокол № РД-18-1157-1/07.08.2019 г. Решението е получено на ръка на 17.09.2017 г. срещу собственоръчно положен подпис от страна на д-р Р. Ч.-представител на жалбоподателя.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи: Съгласно изричната разпоредба на чл.168, ал.1 АПК съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен, въз основа на събраните доказателства, да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл.146 АПК, като съгласно ал.2 на същия член съдът обявява нищожността на акта, дори да липсва искане за това.

При извършената служебна проверка на законосъобразността на оспорения акт съдът приема, че процесната заповед е издадена от компетентен, съгласно разпоредбата чл.76а, ал.3 ЗЗО орган – Управителя на НЗОК. Следователно не е налице отменително основание по чл.146, т.1 АПК.

В хода на административното производство не са допуснати нарушения на процесуалните правила от категорията на съществените, които да са основание за отмяната ѝ. Актът е издаден в предписаната писмена форма, в него са посочени фактическите и правните основания за издаването му, както и съдържа разпоредителна част, с която се определят задълженията за адресата му, начина и срока на изпълнението им. При издаване на процесната заповед съдът приема, че са спазени административнопроизводствените правила, разписани в чл.76а ЗЗО. Назначена е специална комисия, която да извърши проверка на лечебното заведение.

Заповедта за назначаване на комисията и за възлагане на проверката - Заповед № РД-18-1157/22.07.2019 г. на Директора на СЗОК, е връчена на представител на лечебното заведение. Същата съдържа необходимите реквизити, като в съответствие с разпоредбата на чл. 72, ал.2 ЗЗО и в съответствие с чл. 10, ал.3 от Инструкция № РД-16-31/23.06.2016 г. за условията и реда за осъществяване на контрол по чл. 72, ал.2, 3, 4, 5, 6, 7 и 8 ЗЗО, са определени служители освен от СЗОК – контролори в отдел КМДПА, които да осъществят проверката. В заповедта за възлагане на проверката се съдържат задачите на проверката, конкретно две, целта на проверката. Проверката е извършена в съответствие с изискванията, залегнали в Инструкция № РД-16-31/23.06.2016 г. за условията и реда за осъществяване на контрол по чл. 72, ал.2, 3, 4, 5, 6, 7 и 8 ЗЗО, издадена от управителя на НЗОК, в съответствие със законовата делегацията, дадена в чл.72, ал.10 ЗЗО. След извършване на проверката са съставени два протокола, в които са отразени констатациите от проверката, дадени са съответните препоръки. Протоколите също са връчени на представител на дружеството. С Протокол № РД-18-1157-1/07.08.2019 г., издаден на основание чл. 76а, ал. 2 от ЗЗО е предоставена възможност на жалбоподателя да представи писмено възражение пред управителя на НЗОК в 7-дневен срок от връчване на протокола, от която същият се е възползвал с подадено възражение с вх. № 22-3981-62/09.08.2019 г. Видно от изложените съображения за незаконосъобразност, необоснованост и неправилност изложени в него същите обхващат единствено констатациите за извършено нарушение на чл. 30, т. 5 от НРД за МД за 2017 г., т.е единствено се оспорва Протокол № РД-18-1157-1/07.08.2019 г. в неговата т. 2, а по отношение на т. 1 не са представени аргументи. Възражението е било разгледано от Арбитражната комисия по медицински дейности на 20.08.2019 г., като извършеното гласуване и резултатите от него са обективирани в Решение № 3/20.08.2019 г., с което възражението е прието за неоснователно.

Въз основа на протокола е издадена докладна записка от работната група по проверката, с направено в нея предложение. На основание на протокола и докладната записка, е издадена процесната заповед.

Относно изложените от жалбоподателя нарушения на процесуалния закон съдът следва да посочи, че не счита такива да са извършени.

Действително в процесното писмо е била посочена нормата на чл. 348 и тази по чл. 346, ал. 1 от НРД за МД за 2017 г., но това не ограничава по никакъв начин правото на защита на лицето. Видно от съдържанието на чл. 346 същата установява, че не се заплаща дейност по КП, когато не са спазени критериите за дехоспитализация на лицето, което в случая е възможно да се е осъществило, т.е да е налице неспазване на посочената разпоредба. Това обаче дори и да се установи не би се отразило на приложението на чл. 348, тъй като чл. 346 е субсидиарна норма – тя намира приложение само доколкото не е налице хипотезата на чл. 348, когато лицето е отписано във връзка с предстоящо лекуване по друга КП, свързана с хирургическа намеса. В този смисъл дори да е налице нарушение при отписването на пациента, когато това е свързано с предстоящо лечение по хирургична КП, това се субсимира в нормата на чл. 348, поради което не е налице съществено нарушение с посочване на двете разпоредби.

Относно твърденията за немотивираност от страна на органа на акта следва да се посочи, че съгласно Тълкувателно решение (ТР) № 16/31.03.1975 г. на Общото събрание на гражданската колегия на Върховния съд (ОСГК на ВС) не е необходимо

издаването на административния акт да съвпада по време с излагането на съображенията, по които административният орган е стигнал до едното или другото разрешение. Възможно е мотивите да предхождат издаването на акта и да се съдържат в друг документ, съставен с оглед предстоящото издаване на административния акт или да бъдат изложени допълнително, когато с това се постигат целите, които законодателят е преследвал с изискването за мотивиране. По този начин изложените обстоятелства и съображения в т. 1 и т. 2 от Протокол № РД-18-1157-1/07.08.2019 г. следва да представляват неразделна част от мотивите на обжалвания административния акт.

По отношение на твърдението за извършена проверка в разрез с предписанието на Директора на СЗОК и издадената Заповед № РД-18-1157/22.07.2019 г. съдът приема, че е неоснователно. Съгласно чл. 72, ал. 2, във вр. с чл. 76а, ал. 2 от ЗЗО, контролът по изпълнение на договорите с НЗОК за оказване на медицинска помощ се осъществява чрез проверки, извършени от длъжностни лица - служители на НЗОК, определени със заповед на управителя на НЗОК. В настоящия случай е издадена именно такава - Заповед № РД-18-1157/22.07.2019 г., в чийто обхват влизат обстоятелствата за извършена медицинска помощ през периода 2017 г.-2018 г. вкл., макар и да не е заложено конкретно в нея. Това се извежда, първо, от фактическите обстоятелства, наложили нейното издаване, а именно изясняване на обстоятелствата по жалба с вх. № 94-Х-1052/25.06.2019 г. Изясняването на тези обстоятелства в крайна сметка са довели до извод за неоснователно изплатени суми в разрез с разпоредбите на НРД от 2017 г. и второ, от чл. 47 от Инструкция № РД-16-31/23.06.2016 г. за условията и реда за осъществяване на контрол по чл. 72, ал. 2, 3, 4, 5, 6, 7 и 8 ЗЗО. В посочената разпоредба е заложено, че по реда на глава втора от настоящата инструкция, длъжностните лица – служители на НЗОК и служители на РЗОК – контролори осъществяват контрол по документи на отчетената в РЗОК дейност, след заплащането ѝ на изпълнителите на медицинска помощ, какъвто е УМБАЛ [фирма]. Т.е контролът по извършваната и отчетена дейност от страна на изпълнителните на медицинска помощ не се ограничава единствено от действащите договори и НРД. По силата на общото правило, че всеки е длъжен да поправи вредите, които виновно е причинил другиму, дължи възстановяването на това, което е платено неоснователно и в резултат на допуснатото нарушение на клаузата по индивидуалния договор. Така е прието и в Решение № 1050 от 21.01.2012 г. по адм. д. № 7119/2011 г., VI отд. на ВАС

По отношение на твърдението, че заповедта за извършване на проверка е издадена по просрочена жалба следва да се посочи, че 7-дневният срок, въведен с ал. 7 на чл. 72 от ЗЗО е инструктивен. Пропускането му не освобождава изпълнителя на медицинска помощ от задълженията му по договор с НЗОК, не преклудира правомощието на компетентния орган да възложи извършване на проверка и да претендира възстановяване на изплатените без правно основание суми. Съгласно чл. 72, ал. 6 от Закона за здравното осигуряване непосредственият контрол по ал. 2 е периодичен и за извършване на проверки по постъпили жалби от здравноосигурени лица в случаите по чл. 35, ал. 2. /така в Решение № 15261 от 10.12.2018 г. по адм. д. № 6103/2018 г., VI отд. на ВАС/.

Въз основа на изложеното съдът намира, че при постановяване на процесната заповед не са допуснати съществени процесуални нарушения, водещи до отмяна на акта на процесуално основание.

По отношение на приложението на материалния закон, настоящият съдебен състав

намира следното.

Съгласно чл. 76а, ал. 1 ЗЗО, в случаите, когато изпълнителят на медицинска и/или дентална помощ е получил суми без правно основание, които не са свързани с извършване на нарушение по този закон или на НРД, и това е установено при проверка от контролните органи по чл. 72, ал. 2, изпълнителят е длъжен да възстанови сумите. В процесния случай не се спори, че Л. Е. Я. е била настанена като пациент в УМБАЛ „С.“ от 15.01.2018 г. до 18.01.2018 г., когато е отписана от отделението по гастроентерология и е постъпила в Клиника по хирургия към УМБАЛ [фирма], с направление за хоспитализация с приемна диагноза по КП № 74 „Диагностика и лечение на заболявания на хепатобилиарната система, панкреаса и перитонеума“. В направлението за хоспитализация е отразено, че пациентката постъпва по спешност в лечебното заведение на 18.01.2018 г. по КП 186 „Оперативни процедури върху екстрахепаталните жлъчни пътища“.

Административният орган е приел, че при отписването ѝ не са спазени изискванията за дехоспитализация съгласно алгоритъма на КП № 73 поради което следва да се възстановят сумите заплетени по нея в размер на 1500.00 лева. Същият обаче сочи и като основание чл. 348 от НРД за МД 2017 г. Съобразно тази разпоредба, при постъпване на пациент по терапевтична КП, по която са извършени диагностично-терапевтични процедури и доказаната диагноза в хода на лечението по тази КП индикира оперативно лечение, на изпълнителя на болнична помощ се заплаща само хирургичната КП. В тази връзка не представлява спорно обстоятелство, а това се установява и от доказателствата по делото, че с постъпването на името на пациентката е бил издаден амбулаторен лист № 157/15.01.2018 г. с основна диагноза „Запушване на диктус холедохус“ с код по МКБ 10 К 83.1., и направление за хоспитализация със съвпадаща диагноза с описани в него процедури – една високоспециализирана интервенционална процедура по 51.10 – ендоскопска ретроградна холангиопанкреатография (ERCP), и три диагностични – 90.59 – микроскопско изследване на кръвта, 89.52 електрокардиограма, 88.29 – други неоперативни измервания на пикочо-половата система и терапевтична процедура, 99.29 – инжекция или инфузия на друго лечебно или профилактично вещество. Също, че на лицето са били извършени две абдоминални ехографии с № № 182/15.01.2018 г. и 191/18.01.2018 г. В този смисъл съобразно КП № 73/2017 г. КП № 73 „Високоспециализирани интервенционални процедури при заболявания на хепатобилиарната система (хбс), панкреаса и перитонеума“ посочените процедури са от диагностично-терапевтично естество. След извършването на тези процедури, които са били заплатени от страна на СЗОК, пациентката е постъпила по спешност в лечебното заведение на 18.01.2018 г. за оперативна намеса по КП 186 „Оперативни процедури върху екстрахепаталните жлъчни пътища“. Тази дейност е отразена и отчетена от СЗОК и респективно заплатена. Извършени били и други оперативни намеси, описани в протокол № 82/05.02.2018 г. и оперативен протокол № 32/13.02.2018 г. При тази фактическа обстановка приложение следва да намери чл. 348 от НРД за МД 2017 г., съобразно който, на изпълнителя на болнична помощ се заплаща само хирургичната КП. При положение, че са отпуснати средства за лечението на лицето по две КП, а именно № 73 и КП № 186, то средствата по първата КП № 73, която предшества хирургичната КП, следва да бъдат възстановени на СЗОК. С оглед на установеното не следва да се обсъжда въпроса за това дали всъщност дейността по клиничната пътека № 73 е била завършена с правилното отписване

(дехоспитализиране) на пациентката, тъй като както бе посочено тези обстоятелства предшества прехвърлянето на пациентката в Клиника по хирургия към УМБАЛ [фирма] и извършените след това хирургически процедури. Хипотезата на чл. 348 не изисква изрично да се установи дали са спазени правилата за дехоспитализация по съответната КП съгласно установено съдържание според чл. 288, т. 8, или критериите на чл. чл. 344, ал. 1, т. 3, чл. 346, ал. 1, а единствено да е известно, че са извършени диагностично-терапевтични процедури, при постъпване на пациент по терапевтична КП, в хода на лечението на която се е наложило оперативно лечение, което се заплаща по хирургична КП.

С оглед изложеното, съдът приема, че оспорващото дружество, в качеството си на изпълнител на болнична медицинска помощ, е получило неоснователно заплащане по клинична пътека № 73, поради което съгласно чл. 76а, ал. 1 и чл. 348 от НРД за МД за 2017 г. получената сума подлежи на възстановяване. Съответно атакуваната Писмена покана е издадена при съблюдаване на материалния закон, процесуалните правила и целта на закона. Предвид изложеното жалбата като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

При този изход на делото на жалбоподателя не се дължат разноски, а ответникът не претендира такива.

Водим от гореизложеното и на основание чл.172, ал.2 АПК Административен съд – София-град, Второ отделение, 52 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на от УМБАЛ [фирма], [населено място], депозирана чрез Управителя д-р Й. П. срещу Писмена покана с изх. № 29-02-83/13.09.2019 г. на Директора на СЗОК за възстановяване на суми, получени без правно основание.

Решението подлежи на обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от уведомяване на страните, на които на основание чл.138, ал.3 АПК да се изпрати препис от същото.

СЪДИЯ: